

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9P/52/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1626200777
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2026:1626200777.3

Uznesenie

Okresný súd Malacky, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako rodičia, dieťa rodičov: matky C. A. B., D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, G., t.č. bytom B. G. XX, G., zast. Advokátska kancelária Senior Consultants – Braxator s.r.o., so sídlom Zámocká 30, Bratislava, IČO: 47 240 431 a otca H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, G., t.č. bytom I. XX, C., zast. JUDr. Jozef Dobrovič, LL.M. advokát so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.03.2026 sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd do právoplatného skončenia konania o zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu upravil styk otca s maloletým tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý páry kalendárny týždeň od piatku od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a pozastavil účinnosť rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 25.07.2024, sp. zn. 9P/39/2022-1218 vo výroku o starostlivosti o maloleté dieťa. Zároveň podala aj návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo veci samej, ktorým žiada zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 550 Eur mesačne a styk navrhla ponechať neupravený.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému A. bola naposledy vykonaná rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 25.07.2024, sp. zn. 9P/39/2022-1218 takým spôsobom, že maloletý A. sa zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že v starostlivosti matky bude od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 8.00 hod. do utorka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa do 8.00 hod. a v starostlivosti otca bude od utorka párneho kalendárneho týždňa od 8.00 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 8.00 hod. s výnimkou sviatkov a prázdnin, ktoré súd upravil osobitne. Rodičia viac ako 1,5 roka realizovali striedavú osobnú starostlivosť i napriek občasnému diskomfortu a námietkam, ktoré verbalizoval maloletý A. v zásade bezo zmeny, teda obaja rodičia rešpektovali rozsudok. Striedavá osobná starostlivosť je realizovaná už od roku 2023 na základe dohody rodičov schválenej súdom rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 14.06.2023, sp. zn. 8P/71/2022. Z uvedeného vyplýva, že maloletý A. realizoval striedavú osobnú starostlivosť skoro tri roky a vie sa tým pádom relevantne vyjadriť, či mu takáto forma starostlivosti v čase dospievania a vyšších nárokov na plnenie si školských povinností vyhovuje alebo nie. Od septembra 2025 sa u maloletého A. začali postupne prejavovať problémy s realizáciou striedavej osobnej starostlivosti, dieťa verbalizuje výrazný problém so striedaním dvoch domácností a podrobovaniu sa rozdielnemu výchovnému prístupu rodičov, začína byť nesústredenejší v škole, v príprave na školské povinnosti, ukazujú sa problémy s pozornosťou. Prvý zásadnejší problém nastal, keď matka požiadala otca, aby mohla s dieťaťom tráviť jesenné prázdniny 2025 ona, keďže tieto v roku 2024 trávil s dieťaťom

otec. Bolo to želanie dieťaťa. Matka navrhla otcovi, aby A. po skončení vyučovania dňa 29.10.2025 prišiel k nej domov, otec prípadnú dohodu s matkou podmieňoval len osobným stretnutím. Nakoniec otec dňa 29.10.2025 A. do školy neprivedol, strávil s ním aj tieto prázdniny proti vôli dieťaťa a dieťa dokonca odviezol mimo územia Slovenskej republiky. Dňa 24.11.2025 maloletý A. odmietol pokračovať v striedaní sa a sám otca informoval whatsapp správou, že sa už striedať nechce, čo otec dodnes popiera. Od tohto momentu nabrali udalosti celkom rýchly spád. Otec prejav maloletého syna odignoroval, spochybnil ho, že ide o vôľu matky, ktorú bežne osočuje, že dieťa manipuluje. Otec dieťa v utorok dňa 25.11.2025 vyzdvihol zo školského zariadenia ešte počas prebiehajúceho vyučovania a vypol si mobilný telefón. Otec až večer matke oznámil, že dňa 26.11.2025 sa bude nachádzať pred školským zariadením, dokým A. nevyjde zo školy. Škole chcel otec predložiť rozsudok, aby škola v čase jeho starostlivosti vydala dieťa len jemu. Ide o nátlakové konanie zo strany otca voči dieťaťu, otec dieťa nerešpektuje a navyše svojím konaním narušil ešte aj bezpečné prostredie dieťaťa v škole. Týmto momentom pre dieťa násilného vyzdvihnutia zo školy, otec vyvolal u dieťaťa odpor, dieťa sa úplne zaseklo a navyše A. dostal strach, že ho otec kedykoľvek zoberie zo školy, keď si tak zmyslí a on sa voči tomu nevie sám brániť, cíti sa ochromený strachom a voči otcovi nevie konať a vyjadriť mu svoj názor, postoj. Násilné presadzovanie si vôle otca na dieťa pôsobilo ako nátlak, dieťa tomu nerozumie a jeho reakciou bol odpor. Matka informovala kolízneho opatrovníka o vývoji situácie e-mailom zo dňa 25.11.2025. Dňa 08.12.2025 A. druhýkrát vyjadril jasne potrebu zostať u matky z dôvodu zvýšených školských povinností a najmä kvôli postojom otca k jeho osobe, čo dieťa enormne stresuje. Dieťa verbalizovalo matke, že má zo striedania stres. S nadchádzajúcim striedaním matka začala u dieťaťa pozorovať zvýšenú tenziu, nekľud, nespokojnosť, nervozitu, bolesti brucha, plačlivosť, čo spôsobovalo, že sa dieťa prestalo sústrediť na akékoľvek povinnosti, ktoré malo vykonávať. A. sa navyše bojí hnevu otca, nechce mu čeliť, z konfrontácie s otcom má absolútnu paniku. Matka opätovne e-mailom zo dňa 08.12.2025 informovala o vývoji situácie kolízneho opatrovníka. Situácia sa vyvrbila tak, že dieťa dňa 09.12.2025 odmietlo ísť vôbec do školy zo strachu, že ho otec odtiaľ opätovne násilím zoberie. Je zrejmé, že vyzdvihnutie dieťaťa zo školy dňa 25.11.2025 spôsobilo z týchto situácií strach, ktorý maloletý nevie ovládať a v čase, kedy má striedanie nastať sa vždy bez svojho zavinenia A. ocitne v tomto strese a úplne sa v danom momente zasekne, ustrnie. A. sa cíti v týchto situáciách ohrozený a koná vyslovene pudovo. Dňa 11.12.2025 sa konalo stretnutie rodičov u kolízneho opatrovníka, kde matka verbalizovala to, čo popisoval A. jej, popisovala jeho prejavy správania sa a otec to poprel a tvrdil, že dieťa je u neho vysmiaté, spokojné, vyjadrilo vôľu byť s ním ako aj s maminkou, otec nereflektoval žiadne negatívne prejavy dieťaťa, čo je až nemožné. Už z tohto postoja otca je zrejmé, že si nepripúšťa akýkoľvek negatívny pocit A. voči nemu, nie je ochotný si pripustiť žiadne svoje pochybenie, vytvára si vlastnú realitu, ktorú opisuje verejnosti a je potom otázne, ako má dieťa prejaviť svoju vôľu a ešte si ju aj presadiť voči rodičovi, ktorý absolútne neprijíma žiadne iné argumenty ako tie svoje. Na tomto stretnutí sa obaja rodičia dohodli, že ten, komu bude dieťa verbalizovať, že chce u neho zostať, A. povie, že sa rodičia dohodnú a rodičia si majú vzájomne odkomunikovať postoj dieťaťa a dohodnúť sa a oznámiť to dieťaťu, ako sa dohodli, resp. nedohodli. Kolízny opatrovník stanovil, že sa rodičia opätovne stretnú u neho v januári 2026 a obaja sa vyjadria k priebehu starostlivosti. Dňa 07.01.2026 A. požadoval zostať u matky a otec mu vyhovel. Dieťa sa upokojilo a išlo k otcovi na víkend. Napriek prvotnému ústretovému kroku otca, počas pobytu u otca otec A. zakazoval robiť všetky aktivity, ktoré A. má rád a chce ich robiť a má sa venovať len otcovi, lebo je s ním krátko. Toto je úplne nemiestne správanie sa otca, nakoľko nie dieťa sa má prispôbiť potrebám rodiča, ale rodič sa má prispôbiť potrebám, záujmom a pocitom dieťaťa. Všetky jednotlivé skutočnosti, ktoré dieťa zažije v domácnosti otca tvoria jeden celok a majú vplyv na to, že dieťa odmietlo striedavú starostlivosť. V januári 2026 malo dieťa silnú virózu v trvaní 3 týždňov, striedavá osobná starostlivosť sa nerealizovala, ale aj počas choroby chodil A. k otcovi na víkendy. Vo februári 2026 otec bez vysvetlenia zobral dieťaťu telefón, ktorý užíva dieťa 4 roky s banálnym odôvodnením, že má dieťa v telefóne nainštalovanú aplikáciu Family Link, ktorej súčasťou je aj lokalizácia polohy. Otec dieťaťu dal nový telefón, ktorý má dieťa užívať v čase jeho starostlivosti. A. toto všetko vníma, je viacej rozladený, cíti odlišný prístup rodičov voči nemu, matku, ktorá ho vníma a počúva a otca, ktorý ho nevníma a presadzuje si len svoju vôľu. Dieťa je čoraz viac frustrované, častokrát prepadá nervozite a nepokoju, verbalizuje, že to už nezvláda, nechce takto žiť, má pocit, že mu to úplne zničí život. A. je často nervózny, nahnevaný, smutný a sem tam má problémy so spánkom. A. sa cíti enormne pod tlakom, má plnú hlavu, neustále rozmýšľa. Potom má problémy s koncentráciou v škole, s učením sa nových látok, všetko čo sa naučí, veľmi rýchlo zabudne. Aj na futbale je nepokojný, jeho výkonnosť klesá, je spomalený, nevie sa sústrediť ani na hru. Celkovo na dieťati badať vyčerpanosť. Sám verbalizuje tlaky v hlave, bolesti hlavy či brucha. Tento stav sa zhoršuje od septembra 2025 a enormne eskaluje od novembra 2025, kedy bol násilne vyzdvihnutý zo školy. Uvedené si musí všimnúť pri realizácii bežnej starostlivosti nielen matka,

ale aj otec, všímajú si to v škole, jeho spolužiaci a dokonca aj detská pediatrička, ktorej maloletý uviedol, že sa nemá dobre. Naposledy vyeskalovala situácia dňa 03.03.2026, kedy A. odmietol ísť k otcovi a matka kontaktovala otca samotného, keďže ju syn požiadal, aby mu pomohla. Otec oznámil, že si dieťa vyzdvihne opätovne zo školy dňa 04.03.2026 a dieťa zahlučuje správami a telefonátmi. Dieťa sa úplne psychicky zrútilo, nechcelo ísť do školy, zostalo v ten deň doma. Otec s dieťaťom v daný deň telefonoval, aby si overil situáciu. Otec dieťaťu povedal, že si ho zoberie z futbalového tréningu, čo situácii vôbec neprospelo. Otec tlak na dieťa neustále zvyšuje. Matka opätovne informuje kolízneho opatrovníka o prebiehajúcej situácii a informuje aj triedneho učiteľa dieťaťa. Dieťa bolo vyšetrené pediatrom dňa 10.03.2026 pre problémy, ktoré nemajú organický pôvod a matke odporučila psychologické vyšetrenie dieťaťa. Obdobná situácia nastala aj 17.03.2026, kedy dieťa odmietlo ísť k otcovi, obaja rodičia sa dostavili pred školské zariadenie, maloletý sa s prosbou o pomoc obrátil na triednu učiteľku, ktorej sa zdôveril, že k otcovi ísť nechce, ale že ho otec nepočúva a nechce, aby ho bral zo školy, či tréningov a zápasov. A. bol silno rozrušený, tak citeľne, že to videl už aj samotný otec a netrval na tom, že s ním musí odísť, zobral ho do cukrárne sa porozprávať a ani nie o 10 minút ho doviezol k matke s tým, že by mal ísť do C. a odišiel, lebo mu končí parkovné. S A. dohodli, že pôjde k otcovi od štvrtka do nedele, čo maloletý pod tlakom otca odsúhlasil. Matka má za to, že od posledného rozhodnutia súdu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa a je v záujme dieťaťa, aby došlo k prehodnoteniu vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti tak, aby akákoľvek budúca starostlivosť odrážala potreby a záujmy dieťaťa. V prvom rade je potrebné povedať, že o striedavej osobnej starostlivosti sa pojednávalo od roku 2022, kedy mal A. 8 rokov a od roku 2023, teda skoro 3 roky sa realizuje striedavá osobná starostlivosť. Maloletý A. mal dostatočný čas na to, aby si posúdil, čo mu vyhovuje a čo nie. Pokiaľ starostlivosť v zásade nejakým spôsobom fungovala, bolo to v poriadku, ale od septembra 2025 sa A. začal meniť, verbalizoval zmeny jeho potrieb, chcel byť viac u matky, ktorá plne saturuje jeho emočné potreby, rešpektuje jeho názor a pocity, vníma, že syn je zraniteľnejší a potrebuje citlivý rešpektujúci prístup. Naproti tomu otec si presadzuje len svoju vôľu voči dieťaťu a násilné vyzdvihovanie zo školského zariadenia len urýchlilo rozhodnutie dieťaťa striedavú osobnú starostlivosť zrušiť. Tým, že otec neprijíma pocity dieťaťa, ďalej si presadzuje svoju vôľu, sústavne pritvrdzuje a to vyvoláva ešte väčší odpor dieťaťa, dieťa dnes už má svoj názor istý. Maloletý bude mať 12 rokov, teda je natoľko rozumovo a vekovo vyspelý, že vie prejavíť svoj názor na vec, chce sa plne vyjadriť, ako prebieha starostlivosť otca, čo v jeho domácnosti zažíva a čo ho ťaží. Maloletý A. je vo veku, kedy je nesmierne dôležité, aby bol v prostredí, kde je láska, šťastie, harmónia a v jeho prípade najmä stabilita a porozumenie, nakoľko je v období náročnom pre dospievanie. O to dôležitejšie je, aby bol na mieste, kde sa bude cítiť šťastný. A. je vo veku, kedy sa má odpútať od rodičov, má nadväzovať nové priateľské vzťahy medzi svojimi rovesníkmi, má sa socializovať, má si vyberať aj svoje budúce zameranie a ľudia v jeho blízkosti majú mať pre jeho potreby pochopenie, empatiu a najmä záujem o všetko, čo sa v živote dieťaťa deje, a to vnímať aj jej emocionálny život či potreby. U maloletého došlo k zmene jeho citového života, zmenili sa jeho potreby a túžby a to najmä pod vplyvom rozličných výchovných prostredí oboch rodičov. Za necelé tri roky striedavej osobnej starostlivosti sa nám z A. stalo ustráchané, uzavreté dieťa, ktoré sa bojí chodiť do školy, na tréningy, či zápasy, aby sa vyhol možnosti, že ho otec bude k nemu brať násilným spôsobom. Maloletý je z nátlaku otca vyčerpaný, smutný, má pocit, že ho to zruinuje, že to už nezvláda. Má to vplyv na všetky oblasti jeho života a namiesto toho, aby sa dôsledne skúmalo vnútorné rozpoloženie dieťaťa, aby sa zisťoval dôvod, prečo sa tak enormne bojí, prečo odmieta konfrontáciu s otcom, aby sa skúmalo, či je stále striedavá osobná starostlivosť vhodnou formou starostlivosti, celý problém na strane dieťaťa sa subsumuje pod konflikt rodičov alebo konflikt lojality. Avšak zmena na strane dieťaťa je citeľná, sprevádzaná už somatickými ťažkosťami, s problémami s učením či koncentráciou. Dieťa otca zatiaľ neodmieta, vyjadriť sa, že má rado aj otca aj matku, odmieta však striedanie domácnosti, považuje to za rušivé a preňho nevyhovujúce, je z toho v strese, chce mať jeden stabilný domov. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a vôľu maloletého A. zostať trvale bývať u matky, u ktorej má kompletne porozumenie a rešpekt, má matka za to, že je v najlepšom záujme dieťaťa byť zverený do osobnej starostlivosti matky.

3. K potrebe nariadenia neodkladného opatrenia matka uviedla, že dňa 03.03.2026 maloletý A. odmietol odísť k otcovi a žiadal matku o pomoc. Otec oznámil, že po A. 04.03.2026 príde do školy a keď neodíde zo školy, príde pre neho na futbalové tréningy aj na zápasy, zoberie ho odvádzať. Maloletého otec zasypáva správami, že si ho zoberie, pod týmto správaním sa maloletý rúca, prepadáva sa do strachu, nechce ísť do školy, ani len do obchodu, čo nie je úplne v poriadku. Máva bolesti hlavy, brucha. Bol vyšetrený aj pediatrom dňa 10.03.2026, ktorý nenašiel žiadnu fyziologickú príčinu fyzických ťažkostí dieťaťa a tento odporučil vyšetrenie psychológom. Následne dňa 17.03.2026 maloletý kategoricky odmietol odísť zo

školy s otcom a nakoľko sa vyhýba konfrontácii s otcom, odmietol vôbec vyjsť zo školského zariadenia a obrátil sa na triednu učiteľku, kde sa jej zveril, že nechce s otcom odísť, že ho má rád, aj mamu, ale že chce žiť len s mamou a s ním sa vídať, že otec to odmieta, nechce, aby ho zobral zo školy, že to nezvláda celá a žiadal ju o pomoc. Školské zariadenie reagovalo veľmi promptne a oboch zákonných zástupcov A. si zavolalo na stretnutie dňa 19.03.2026 s tým, že oboch rodičov informovalo o vzniknutej situácii, tlmočilo vyjadrenie dieťaťa a žiadalo rodičov o vyjadrenie alebo nájdenie spoločného dočasného riešenia na prospech A., keďže maloletý evidentne situáciu nezvláda, je emočne vypätý a potrebuje skôr podporiť, akoby sa na dieťa vyvíjal ešte väčší tlak. Stretnutia sa zúčastnila aj školská psychologička, takže škola tiež eviduje, že žiak zle znáša vzniknutú situáciu. Otec nesúhlasil s informáciami, ktoré podala triedna učiteľka oboch rodičom, odmietol rešpektovať potreby dieťaťa a hľadať nejaké riešenie vzniknutej situácie, dokonca to v ňom vyvolalo hnev a začal si presadzovať postoj, že bude chodiť vo svojom čase pre dieťa do školy každý deň a A. zakáže vôbec vyjsť zo školy, prikáže mu sedieť na lavičke, dokým nepríde on pre neho a nezoberie ho preč. Otec zo stretnutia s triednym učiteľom predčasne odišiel, záznam z pohovoru nepodpísal. Školské zariadenie odporúča taktiež návštevu psychológa s dieťaťom, ponúkli dočasné riešenie vzniknutej situácie prostredníctvom školského psychológa. Otec sa k tejto otázke nevyjadril. Situácia je vypätá z každej strany, otec si presadzuje uplatňovanie striedavej osobnej starostlivosti proti vôli A., dieťa je z toho zdecimované, uzavreté, vystresované. Odmieta chodiť celkovo do školy, má problémy so sústredením, prudko sa mu zhoršil prospech v škole. Je zábudlivý, necíti sa dobre, neustále je nepokojný a nervózny. Jasne deklaruje svoju vôľu otcovi, ale ten vytvára protitlak. Situácia, psychický stav a už aj zdravotný stav dieťaťa sa rýchlo zhoršuje, dieťa často odmieta vyjsť vôbec z domu. Dieťa správanie otca pociťuje ako enormný tlak, má pocit, že to nezvláda, má ustavične plnú hlavu, stále rozmýšľa, je otázne, kedy od vyčerpania skolabuje. Z tohto dôvodu by bolo vhodné na čas, dokým nebude rozhodnuté vo veci samej, zastabilizovať túto situáciu. Dieťa odmieta striedanie, otec na striedaní trvá. Ak situáciu ponecháme v tomto štádiu, riskujeme zbytočnú ďalšiu eskaláciu napätia. Z tohto dôvodu je potrebná náležitá ochrana potrieb maloletého dieťaťa, je preto nevyhnutné zasiahnuť do pomerov účastníkov konania. Zo všetkých skutočností je nesporné, že s maloletým dieťaťom nie je nič v poriadku, prejavuje sa to zhoršením prospechu, psychosomatickými ťažkosťami, bolesťami hlavy, brucha, vyčerpanosťou, nesústredenosťou, nervozitou a inými. Dieťa potrebuje vyriešiť tento stav, potrebuje sa upokojiť, zastabilizovať. Maloletý vyjadril, že chce byť aj s otcom, preto riešením by bolo stretávanie sa otca s dieťaťom každý druhý víkend do skončenia konania vo veci samej, alebo do času, kým sa zdravotný a psychický stav dieťaťa nestabilizuje. Bude však k tomu nevyhnutná aj psychologická intervencia, k čomu sa otec doteraz nevyjadril, súhlas s návštevou psychológa dieťaťu matke nedal.

4. K návrhu matka doložila rodný list maloletého A., rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 25.07.2024, sp. zn. 9P/39/2022-1218, doložku vykonateľnosti, rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 14.06.2023, sp. zn. 8P/71/2022-328, whatsapp správu otcovi zo dňa 24.11.2025, e-mailovú komunikáciu matky s kolíznym opatrovníkom, úradný záznam zo stretnutia rodičov na ÚPSVR zo dňa 11.12.2025, záznam z pohovoru so zákonným zástupcom zo dňa 19.03.2026, informácia triednemu učiteľovi zo dňa 05.03.2026, výmenný lístok pediatra zo dňa 10.03.2026.

5. Podľa Whatsapp správy zo dňa 24.11.2025 (č.l.40) maloletý píše otcovi: „Tati rozhodol som sa, že už sa nebudem striedať, že šesť a osem dní, proste keď budem chcieť byť pri tebe, tak pôjdem k tebe.“ V matkou doloženej mailovej komunikácii (č.l.41-42) matka komunikovala ÚPSVaR ňou uvádzané problémy s realizáciou striedavej starostlivosti. Podľa doloženého výmenného lístku zo dňa 10.03.2026 (č.l.43) bol maloletý odoslaný na psychologické vyšetrenie s problémami, ktoré súvisia so striedavou starostlivosťou. Odmieta chodiť do školy, nevie sa skoncentrovať. Podľa výpisu z edupage (č.l.44) matka dňa 05.03.2026 informuje školu o absencii maloletého z dôvodu výrazného psychického rozrušenia a úzkosti a obavy maloletého z možného vyzdvihnutia zo školy otcom. Podľa záznamu školy z pohovoru so zákonnými zástupcami zo dňa 19.03.2026 (č.l.45) s rodičmi bol vykonaný pohovor ohľadom prežívania žiaka a rozhovoru s triednou učiteľkou so záverom na odporúčenie spolupráce dieťaťa s psychoterapeutom, ako aj že rodičia budú informovaní pri opakovanom zdôverení sa maloletého učiteľke a v prípade potreby bude stretnutie maloletého so školskou psychologičkou. Otec podľa poznámky na zázname nepodpísal záznam, keď nesúhlasil s informovaním učiteľkou oboch rodičov ale podľa týždňov starostlivosti.

6. Otec sa k návrhu matky písomne vyjadril v podaní zo dňa 13.04.2026, pričom uviedol, že s návrhom matky nesúhlasí, keďže vychádza z jednostranných účelovo prezentovaných tvrdení, ktoré nezodpovedajú skutočnému stavu veci a nie sú v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

Striedavá osobná starostlivosť o maloletého fungovala bez problémov takmer dva roky. Maloletý bol stabilizovaný, riadne navštevoval školu, mal vytvorené sociálne väzby, venoval sa športovým aktivitám a nevykazoval žiadne známky psychických problémov. Táto forma starostlivosti bola určená právoplatným rozhodnutím súdu po riadnom dokazovaní, vrátane vyjadrenia samotného maloletého. K zhoršeniu situácie došlo až od konca roka 2025, kedy matka začala systematicky nerešpektovať súdne rozhodnutie a brániť výkonu striedavej starostlivosti. Matka mu opakovane odmietala maloletého odovzdať, a to aj v čase, keď bol podľa rozhodnutia súdu v starostlivosti otca. V konkrétnych prípadoch nebol maloletý účelovo daný do školy, aby mu bolo znemožnené jeho prevzatie, pričom mu nebolo umožnené ani len s ním komunikovať. Maloletý bol zo strany matky izolovaný, aby sa s otcom čo najmenej stretával. Takéto konanie nie je ojedinelé, ale systematické a trvá aj v súčasnosti, čo preukazuje aktuálnou komunikáciou s matkou. Matka dlhodobo bráni kontaktu medzi otcom a synom, kontroluje jeho komunikáciu a vytvára situácie, v ktorých je maloletý vystavený konfliktu lojality. Matka zároveň manipulatívne prezentuje názor maloletého a vytvára dojem, že ide o jeho slobodné rozhodnutie, hoci syn otcovi hovorí absolútne odlišné tvrdenia, ktoré sú v súlade so závermi predchádzajúceho súdneho konania. Z komunikácie matky je zrejmé, že jej cieľom je eliminovať striedavú starostlivosť a obmedziť otcovu rodičovskú rolu len na minimálny kontakt. Za obzvlášť závažné považuje zasahovanie matky do školskej dochádzky maloletého. Matka opakovane maloletého nedala do školy, čím otcovi znemožnila jeho prevzatie a zároveň ohrozila jeho riadne vzdelávanie, a to len preto, aby maloletý nemohol ísť po škole k otcovi v čase, kedy má byť dieťa v jeho starostlivosti. Rovnako z priebehu starostlivosti vyplýva, že maloletý bol ponechávaný doma a izolovaný od bežného režimu. Tvrdenia matky o psychickej nestabilite maloletého odmieta. Nie sú podložené objektívnymi odbornými závermi. Naopak, v prostredí otca sa maloletý správa prirodzene, bez známk úzkosti a psychického rozkladu. Za zásadné považuje aj to, že matka napriek tvrdeniam o psychickom stave maloletého nezabezpečila adekvátnu odbornú pomoc, čo svedčí o účelovosti jej tvrdení. Rovnako došlo k zanedbaniu zdravotnej starostlivosti o maloletého, keď bol dlhodobo chorý bez riadneho lekárskeho vyšetrenia, pričom otcovi bolo znemožnené zabezpečiť mu adekvátnu starostlivosť. Matka zároveň zasahuje do výkonu jeho rodičovských práv tým, že bez vedomia otca monitoruje pohyb maloletého aj v čase, keď je v starostlivosti otca, čím narúša princíp rovnosti rodičov. Naopak, otec dlhodobo pristupuje k výkonu rodičovských práv zodpovedne, stabilne a v súlade so záujmom maloletého. Rešpektujem jeho vzťah k matke a tento vzťah podporuje. Osobitne považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie matky nemožno vnímať izolovane v jednotlivých incidentoch, ale ako súvislý a systematický postup, ktorý má jasný výsledok – dlhodobú destabilizáciu doterajšieho modelu starostlivosti. Nejde pritom len o to, že dochádza k porušovaniu konkrétnych povinností vyplývajúcich zo súdneho rozhodnutia, ale najmä o to, že týmto konaním sa vytvára nové faktické usporiadanie pomerov, ktoré následne matka používa ako argument pre jeho právne potvrdenie. Takýto postup však nie je možné akceptovať, keďže by znamenal, že rodič, ktorý rozhodnutie súdu nerešpektuje, je v konečnom dôsledku zvýhodnený. Za významné považuje aj to, že matka dlhodobo nepristupuje k riešeniu situácie kooperatívne, ale výlučne jednostranne, bez reálnej snahy o dohodu alebo stabilizáciu pomerov. Napriek opakovaným intervenciám zo strany orgánu sociálnoprávnej ochrany nedošlo k zmene jej prístupu, pričom komunikácia z jej strany smeruje skôr k presadzovaniu vlastného modelu starostlivosti než k hľadaniu riešenia v najlepšom záujme maloletého. Tento prístup znižuje predvídateľnosť prostredia, v ktorom sa maloletý nachádza a zvyšuje mieru neistoty v jeho každodennom fungovaní. Napokon je potrebné uviesť, že aktuálny stav nie je výsledkom objektívnej zmeny pomerov na strane maloletého, ale dôsledkom zásahov matky do dovtedy stabilne fungujúceho systému starostlivosti. Ak by súd takýto stav akceptoval bez jeho kritického posúdenia, fakticky by legitimizoval konanie, ktoré vedie k oslabeniu vzťahu maloletého s jedným z rodičov. V konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých však musí byť rozhodujúce zachovanie rovnováhy vo vzťahoch dieťaťa k obojom rodičom a ochrana jeho stabilného vývinového prostredia, nie formalizácia stavu, ktorý vznikol jednostranným konaním jedného z nich. S ohľadom na nerešpektovanie rozhodnutia autority matkou bol otec nútený podať na súd návrh na výkon rozhodnutia. Na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie má slúžiť na riešenie situácie, v ktorej je bezprostredne ohrozený záujem maloletého a je potrebné okamžitý zásah súdu. Takáto situácia však v prospech tvrdení matky neexistuje. Naopak, zo skutkového stavu vyplýva, že rizikové konanie je na strane matky. Matka dlhodobo nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie, bráni výkonu striedavej starostlivosti, obmedzuje kontakt medzi otcom a maloletým a zasahuje do jeho školskej dochádzky. Takéto konanie samo osebe vylučuje, aby jej návrh na neodkladné opatrenie bol považovaný za dôvodný. Matka zároveň vytvára situácie, v ktorých je maloletý vystavený psychickému tlaku a konfliktu lojality, pričom tieto situácie následne matka prezentuje ako dôvod na zásah súdu. Neodkladné opatrenie nemôže slúžiť na legitimizáciu protiprávneho stavu, ktorý matka sama vytvorila nerešpektovaním súdneho rozhodnutia. Ak by mal súd dospieť k záveru, že

je potrebné bezodkladne upraviť pomery, potom je potrebné vychádzať z reálneho správania rodičov, pričom z vykonaných skutočností vyplýva, že stabilné a predvídateľné prostredie je zabezpečené na strane otca.

7. Otec priložil k svojmu podaniu komunikáciu (č.l.82-85) s matkou, v ktorej sa dopytuje, ako sa má syn a prečo mu to, ako sa má, nemôže povedať syn sám. Matka otcovi píše, že chce byť maloletý zatiaľ s ňou a v stredu sa dohodnú ako ďalej. Otec matke píše, že bol so synom na tréningu, kde sa dohodli, že ďalší deň pôjde k nemu a žiada matku, aby rešpektovala súdne rozhodnutie a aby dala syna do školy a nevyvolávala konflikty. Matka reaguje, že syn chce zostať s ňou a v stredu sa dohodnú ako ďalej. Otec reaguje, že sa so synom už dohodol na futbale.

8. Na informatívnom stretnutí rodičov dňa 15.04.2026 otec rozporoval potrebu psychologického vyšetrenia maloletého s tým, že pediater odporučil toto vyšetrenie na žiadosť matky bez reálnej potreby, u otca je stav maloletého v poriadku a nevidí na ňom zhoršenie psychického stavu a nesúhlasil s tým, aby syn chodil na psych. terapie. Kolízny opatrovník poukázal na správu zo školy (ktorú doplní), v zmysle ktorej má maloletý pozitívny vzťah k obojmu rodičom. Informoval ich o pohovore s maloletým, ktorý nesúhlasil, aby sa s obsahom rodičia oboznámili, avšak maloletý ho požiadal, aby s rodičmi prebral problém, ktorý ho zaťažuje, a to že musí mať dva mobily - u otca iný ako u matky a predniesol rodičom technické riešenie problému. Otec uvádzal, že sa snažil rešpektovať pri striedavej starostlivosti želanie syna a v prípade, že chcel maloletý byť dlhšie u matky, súhlasil, aby bol u matky aj nad rámec upravenej starostlivosti. Matka uvádzala, že úprava styku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola želaním syna v čase, keď sa spisoval návrh. Momentálne maloletý odmieta, aby bolo čokoľvek nastavené časom a vymedzovalo, kedy má byť s akým rodičom - z tohto prameňa podľa matky jeho zdravotné problémy. Maloletý sa podľa matky psychicky zdravotne prepadá a somatizuje. Rodičom bolo navrhnuté psychologické poradenstvo ohľadom zlepšenia spoločnej komunikácie a vyriešenia rodičovského konfliktu, keďže ich konflikt zaťažuje emocionálne prežívanie maloletého. Rodičia súhlasili s absolvovaním psychologického poradenstva na referáte poradensko-psychologických služieb Malacky.

8.1 Na stretnutí rodičia ďalej opisovali situáciu s odovzdaním syna pred školou. Matka uviedla, že mali sa striedať v utorok s otcom, avšak na základe želania syna ho matka mala vyzdvihnúť, čo komunikovala s otcom, keďže otec naňho v pondelok na tréningu tlačil, aby išiel k nemu. Obaja rodičia sa stretli pri ZŠ aj s mal. A., otec sa chcel s mal. rozprávať sám. Matka chcela, aby sa rozprávali všetci spolu. Matka ďalej uviedla, že otec na maloletého zvýšil hlas s prítlačil ho o múr. Matke sa maloletý vyjadril, že chce ostať u matky.

8.2 Otec nesúhlasil s týmito tvrdeniami, a uviedol, že prišiel si pre syna, keďže sa mali striedať v utorok. Pred školu maloletý vyšiel s úsmevom. Otec uviedol, aby sa maloletý porozprával s matkou a pôjdu k otcovi. Matka do toho skočila, že sa dohodli, že sa dohodnú až zajtra, že pôjde maloletý autobusom. Otec vyzval maloletého, aby sa vyjadril, či chce ísť do C.. Maloletému otec uviedol, že mu vyhoví, ak žiada ísť k matke a odvezie ho. Otec sa ho ďalej opýtal, či chce byť s mamou a v ten deň súhlasil, že maloletý ide k matke. Keď sa otec opýtal na ďalšie dni, matka to prerušila, že sa majú najprv rodičia dohodnúť. Otec na to odišiel a následne sa vrátil a videl, ako sa maloletý s matkou hádajú a maloletý zakričal na otca, že ho ľúbi.

8.3 Otec na stretnutí navrhol, nech maloletý ide dnes (streda) po škole k matke, zajtra má maloletý o 08:00 fyzioterapiu, kde sa rodičia stretnú a maloletého sa spoločne spýtajú či pôjde po škole k otcovi - či príde k výmene osobnej starostlivosti. Ak bude maloletý súhlasiť, po fyzioterapii následne pôjde do školy a zo školy k otcovi, kde bude do pondelka a pôjde od otca v pondelok do školy. Matka uviedla, že maloletého podporí v tom, aby išiel k otcovi a vykonala sa tak striedavá starostlivosť, bude podporná, ale zároveň matka uviedla, že bude rešpektovať synov názor ktorý vyjadrí, t.j. či bude chcieť ísť do starostlivosti otca. Otec uviedol, že bude rešpektovať emocionálne prežívanie syna a ak sa vyjadrí, že chce ísť naspäť k mame, odvezie ho k mame. Rodičia súhlasili.

9. V podaní zo dňa 16.04.2026 sa matka vyjadrila, že informatívne stretnutie rodičov nevedlo k riešeniu problému dieťaťa, ale výsledkom bola jedine dohoda rodičov o tom, že sa podrobia dobrovoľne odbornému poradenstvu na základe odporúčania kolízneho opatrovníka. Stretnutie ani len dočasne nevyriešilo nič ohľadne dieťaťa samotného. Bolo rozporované, že zatiaľ pre kolízneho opatrovníka nevyplýva žiadna správa, že by sa preukázal zlý zdravotný stav dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že matka vykonáva starostlivosť o dieťa a dieťa od marca 2026 vykazuje úzkostné stavy, tak ako matka opísala, syn začal mávať bolesti brucha bez zjavného dôvodu a príčiny a matka navštívila s dieťaťom 2x pediatra. Maloletý neprestajne udáva bolesti v oblasti brucha, bolo mu spravené USG vyšetrenie abdomenu, kde

neboli zistené žiadne príčiny jeho bolestí majúce organický pôvod. Pediater odporučil matke absolvovať s dieťaťom psychoterapie. Uvedené bolo na stretnutí prezentované, avšak tvrdenia matky boli popreté zo strany otca. Z tohto dôvodu matka zasiela súdu sprievodný list C. F. zo dňa 19.03.2026 s odporúčaním na USG vyšetrenie brucha pre bolesti brucha a správu C. J. zo dňa 07.04.2025, ktorá popisuje USG vyšetrenie abdomenu bez evidentných patologických nálezov a následne e-mailovú komunikáciu matky s pediatrom dieťaťa, kde v závere správy zo dňa 14.04.2026 pediater odporučal psychológa. Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenia matky sú pravdivé a keďže pediater vykonal všetky úkony zdravotnej starostlivosti, aby vylúčil prípadné ochorenie dieťaťa, je nutné konštatovať, že s maloletým sa niečo deje a je potrebné jeho stav riešiť, nejde len o výmysly matky. Samozrejme, že v tomto čase matka nemá žiadne zachytiteľné ďalšie výsledky, keďže otec odmieta vykonať akékoľvek ďalšie úkony smerom k riešeniu zdravotného, resp. psychického stavu dieťaťa s odôvodnením, že u neho maloletý žiadne takéto prejavy nemá a je to iba u matky. Dostali sa do štádia, kde jeden z rodičov popiera akékoľvek negatívne javy u dieťaťa a dostali sa do patovej situácie. Odborné poradenstvo pre rodičov nemá žiadne opodstatnenie, ak sa nebude zároveň riešiť zdravotný stav dieťaťa a nebudú sa rešpektovať jeho potreby a záujmy. Konflikt rodičov sa bude ešte ďalej vyhrocovať. Z predchádzajúceho znaleckého dokazovania vyplynulo, že dieťa verbalizovalo už v danom čase, že by preferovalo flexibilnejšiu úpravu styku s obomi rodičmi. Uvedené nebolo rešpektované už vtedy a dieťa bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti v pomere 6:8 v prospech matky. V súčasnosti dieťa jasne deklaruje potrebu nemať určené presné časy, kedy má kde byť, chce sa rozhodovať sám podľa svojich potrieb. Otec napriek vyjadreniu psychológa na ISR dňa 15.04.2026 o možnom prežívaní a nastavení maloletého dieťaťa, ktoré v čase dospievania môže preferovať viacej slobody, mení svoje názory a citlivejšie vníma všetky situácie vôkol neho, nedá dieťaťu priestor na flexibilitu styku a tým, že podal návrh na výkon rozhodnutia, jeho motív je ten, že naďalej mieni urputne trvať na realizácii striedavej osobnej starostlivosti i napriek požiadavke dieťaťa, ktorá tomuto odporuje. Z tohto dôvodu má matka za to, že ingerencia súdu do pomerov účastníkov konania na čas do skončenia konania vo veci samej je nevyhnutná, keďže otec nebude rešpektovať vôľu dieťaťa a konflikt rodičov bude pokračovať práve pre rozdielne názory, ktoré jasne demonštrovali na ISR a toto bude mať za následok ešte väčšiu frustráciu maloletého. Návrh na neodkladné opatrenie mal práve zmierniť tento tlak na dieťa, ktorému čelí, aby sa zlepšil jeho zdravotný stav.

10. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Obsah neodkladného opatrenia je definovaný v ustanovení § 325 ods. 2 C.s.p., tento však nie je taxatívne daný. Podľa § 325 ods. 2, písm. d) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 329 ods. 1 prvej vety C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 332 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Neodkladné opatrenie je svojím charakterom výnimočným prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k úprave pomerov a umožňuje rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu v záujme rýchlej a účinnej ochrany práv a oprávnených záujmov dotknutých osôb. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov, teda ak je splnený predpoklad naliehavosti požadovanej úpravy a je nevyhnutný okamžitý zásah súdu. Dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia musí existovať v čase, keď súd o neodkladnom opatrení rozhoduje. Posúdenie bezodkladnosti úpravy pomerov je na úvahe súdu, pričom je potrebné starostlivo zvážiť dôsledky, ktoré pre účastníkov konania nariadením neodkladného opatrenia môžu nastať.

16. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva ani jedného z účastníkov a ani práva tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Z povahy neodkladných opatrení vyplýva, že nebudú zisťované všetky skutočnosti, ktoré by mal súd

inak zistené, ak by mal vo veci vydať konečné rozhodnutie. Pri prijímaní takéhoto opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. Rozhodné skutočnosti (predovšetkým nárok sám) nemusia byť spoľahlivo preukázané. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú rozhodné skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými, a teda umožňujú záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému má byť poskytnutá súdna ochrana. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia.

17. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je účelom neodkladného opatrenia v prvom rade ochrana maloletých detí. Záujem maloletého dieťaťa je vždy prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Zákona o rodine). Medzi záujmami dieťaťa a rodičov musí byť zachovaná rovnováha, pričom pri hľadaní tejto rovnováhy musí byť osobitný význam venovaný najvyšším záujmom dieťaťa, ktoré môžu prevažovať nad záujmami rodiča (Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 379/2010).

18. Neodkladné opatrenie v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti je namieste vtedy, ak riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je bezprostredne ohrozená jeho výživa alebo výchova, ak musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne ide o iné dôležité záujmy maloletého, ktoré vyžadujú okamžitý zásah súdu.

19. Zo spisového materiálu vedeného tunajším súdom o maloletom vyplýva, že maloletý je rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 9P/39/2022-1218 zo dňa 25.07.2024 vykonateľným vo výroku o starostlivosti dňa 10.09.2024 právopl. dňa 15.05.2025 (č.l.12) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 13CoP/19/2025-1381 zo dňa 26.03.2025 (č.l.126) zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že v starostlivosti matky bude od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 8:00 hod. do utorka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa do 8:00 hod. a v starostlivosti otca bude od utorka párneho kalendárneho týždňa od 8:00 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 8:00 hod., a to s výnimkou sviatkov a prázdnin, ktoré sú upravené osobitne. Uvedenému rozsudku predchádzala úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/71/2022-328 zo dňa 14.06.2023, právoplatným dňa 10.07.2023 (č.l.39), ktorým súd schválil dohodu rodičov, podľa ktorej sa maloletý zveril do striedavej osobnej starostlivosti rodičov tak, že v starostlivosti matky bude od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa v roku od 8,00 hod. do utorka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa v roku do 16,00 hod. a v starostlivosti otca bude od utorka párneho kalendárneho týždňa v roku od 16,00 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa v roku do 8,00 hod.

20. Dňa 02.04.2026 bol kolíznym opatrovníkom vykonaný pohovor s maloletým (č.l.75), ktorý nesúhlasil, aby boli rodičia s obsahom pohovoru oboznámení. V prípade, ak maloleté dieťa žiada, aby čo i len jednému z rodičov nebol sprístupnený obsah pohovoru, súd uvedené rešpektuje a zvukový záznam či prepis pohovoru rodičom nesprístupní, a to s ohľadom na právo maloletého dieťaťa na súkromie vyplývajúce z čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, potrebu ochrany pred konfliktom lojality a najlepší záujem maloletého dieťaťa (č.l. 3 Dohovoru) s poukazom na čl. 3 ods. 2 a čl. 4 Civilného mimosporového poriadku v spojení čl. 5 Zákona o rodiny. (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 11CoP/241/2019 zo dňa 12. 11. 2019).

21. Súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, priebehom informatívneho stretnutia rodičov a vykonanom dokazovaní v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o neodkladnom opatrení, dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný pre absenciu osvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Neodkladné opatrenie je výnimočným inštitútom a slúži na riešenie situácií, ktoré skutočne neznesú odklad a nemá sa ním obchádzať či nahrádzať konanie vo veci samej.

22. V uvedenom prípade majú rodičia upravený výkon ich rodičovských práv rozsudkom súdu, ktorým je maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v intervale 6 dní u otca a 8 dní u matky, ktorá sa v posledných mesiacoch riadne nerealizuje. Matka poukazuje na zhoršený psychický stav maloletého a jeho prežívanie a s tým spojené somatické problémy, zároveň dopĺňa, že maloletý otca neodmieta, má rád oboch rodičov a aktuálne sa dožaduje flexibility, teda aby si sám mohol určovať, kedy bude, s ktorým z rodičov.

23. K flexibilita požadovanej maloletým súd len opakuje to, čo už rodičom uviedol v rozsudku sp.zn. 9P/39/2022 (bod 98. odôvodnenia), a to že „znalec v závere znaleckého posudku zhodnotil, že „maloletý túži primárne po upokojení a stabilizácii rodinnej situácie, pričom väčšia flexibilita striedania, ktorú požaduje, je závislá od kooperácie rodičov“ a je „limitovaná len nekvalitnou komunikáciou rodičov“. Matka v rámci nesúhlasu so striedavou osobnou starostlivosťou a svojho návrhu na úpravu styku argumentovala požiadavkou flexibility vyslovenou maloletým. K tomu však súd uvádza, že žiaden model starostlivosti či úpravy styku nastavený súdom flexibilitu, akú žiada maloletý, nedokáže maloletému zabezpečiť. Požadovanú flexibilitu dokážu zabezpečiť maloletému len samotní rodičia, keďže je závislá na ich dohode. Rodičia sa vždy môžu dohodou (nie jednostranným rozhodnutím) od rozsudku súdu odchyliť a prispôbiť výkon starostlivosti aktuálnym potrebám a životným situáciám. Teda maloletým požadovaná flexibilita nemôže predstavovať dôvod na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti o maloletého.“

24. Zároveň je súd toho názoru, že nie je namieste a nie je správne celú ťarchu rozhodovania prenášať na maloletého, pretože (hoci si to maloletý ani sám nemusí uvedomovať) uvedené ho môže neprimerane jeho veku a psychickej výbave zaťažovať, uvedomujúc si, že nedokáže vyhovieť obom rodičom, ktorých má prirodzene rád. Súd poukazuje na bod 95. odôv. rozsudku sp.zn. 9P/39/2022, kde súd už vtedy konštatoval, že „rodičia nedokázali byť natoľko zrelí, aby maloletého odbremenili od pocitu zodpovednosti za nájdenie toho „správneho“ riešenia. Maloletý ťažko znášal fakt ukončenia spoluzitia rodičov a snažil sa za rodičov vyriešiť konflikty v súvislosti s ich neschodnosťou dohodnúť sa na výkone rodičovských práv a povinností. Maloletý bol rodičmi vystavovaný konfliktu lojality, keď si bol vedomý toho, že predstavy rodičov, ktorých má oboch veľmi rád, sú značne odlišné a hoci sám veľmi chcel, nedokázal obom vyhovieť, čo kládlo neprimerané nároky na psychiku maloletého, na čo rodičia nedostatočne reflektovali a situáciu maloletému nedokázali „uľahčiť“, keďže ich vlastné predstavy, schovávajúc sa za záujem maloletého, boli pre nich dôležitejšie. Maloletý sám pri pohovore na súde opisoval svoju situáciu ako „ťažkú“ a bolo evidentné, že chce vyhovieť obom rodičom, ktorých má oboch veľmi rád (potrebu rozhodovať sa tak, aby boli všetci spokojní konštatovala aj školská psychologička). Maloletý mal snahu riešiť problémy rodičov, čo ho neúmerne veku zaťažovalo.“ Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku sp.zn. 13CoP/19/2025 tiež uviedol, že „je predovšetkým úlohou rodičov pri adekvátnej empatii ich spoločnému dieťaťu nastaviť model fungovania, pri ktorom nebude musieť mať maloletý pocit, že je príčinou hádok jeho najbližších osôb“ (bod 52. rozsudku).

25. Matka argumentovala zhoršeným psychickým stavom maloletého, čoho príčinu vidí v striedavej osobnej starostlivosti, ktorá mu podľa matky už nevyhovuje a nátlakovosti otca, ktorý trvá na jej dodržiavaní. Otec zhoršenie psychického stavu maloletého podľa svojich vyjadrení nezaznamenal. Rovnako zo správ školy zo dňa 18.12.2025 (č.l.119) a zo dňa 11.03.2026 (č.l.122) doložených kolíznym opatrovníkom nevyplýva, že by škola pozorovala v správaní maloletého akékoľvek negatívne zmeny či problémy tvrdené matkou. Podľa uvedených správ škola v šk. roku 2025/2026 nevníma žiadne prejavy zhoršeného či nevhodného správania. A. situáciu u nich doma prijal, zmieril sa s ňou, spomína oboch rodičov. Rozpráva o zážitkoch a spoločnom čase, ktorý s nimi trávi. Z jeho rozprávania je poznať, že má oboch rodičov veľmi rád a cíti sa u oboch dobre. Rovnako prípravu na vyučovanie a aktivitu maloletého na vyučovaní hodnotila škola pozitívne. Kontakty nadväzuje bez problémov, má kamarátov. Má vhodné podmienky na domácu prípravu u oboch rodičov. Obaja rodičia sú v kontakte s učiteľkou a zaujímajú sa o výsledky. Má pozitívny vzťah k obom rodičom, konflikty rodičov v škole neboli zaznamenané.

26. Tvrdenia rodičov prezentované k stavu maloletého a problémom súvisiacim so striedavou osobnou starostlivosťou sú protichodné. Úrad konštatoval v zázname zo stretnutia s rodičmi zo dňa 11.03.20256 (č.l. 124), že dieťa podľa vyjadrení rodičov komunikuje rozdielne informácie každému z nich, čo môže naznačovať možný konflikt lojality, vnútorný konflikt dieťaťa, prípadne prispôbovanie výpovedí očakávaniam jednotlivých rodičov.

27. Čo sa týka matkou doložených výmenných lístkov či správy zo sonografického vyšetrenia pre bolesti brucha a odporúčania pediatra, z uvedeného nemožno aktuálne vyvodiť, čo je príčinou matkou udávaných problémov, ktoré otec neguje. Je však namieste, aby otec nekládol prekážky k návšteve psychológa, ak je indikovaná pediatrom a s matkou sa v tomto smere dohodli, prípadne využili ponúkanú pomoc školskej psychologičky. Matka si však musí uvedomiť, že ak pozoruje úzkostlivé správanie maloletého či ňou uvádzané somatické ťažkosti, uvedené sa nevyrieši bez ďalšieho vyhovením jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý tiež nie je odrazom aktuálneho nastavenia

maloletého, z ktorého nemožno vyvodiť, že by si maloletý želal, aby bol jeho čas s otcom takýmto spôsobom upravený a limitovaný. Dieťa bez ohľadu na konkrétnu úpravu starostlivosti či styku pri pretrvávajúcom konflikte rodičov, ktorý dieťa vníma a do ktorého je dlhodobo vťahované v dôsledku nezrelosti rodičov a neschopnosti si uvedomiť dopad ich správania na maloleté dieťa, je psychicky neprimerane zaťažované, čoho dôsledkom môžu byť aj matkou pozorované prejavy. Maloletý vníma rozpory medzi rodičmi veľmi intenzívne, čo bolo badateľné už v konaní sp.zn. 9P/39/2022. Súd však nie je presvedčený, že správnym riešením danej situácie je matkou navrhované neodkladné opatrenie. Rodičia si musia uvedomiť, že ich úlohou je situáciu uklidniť a súd si nemyslí, že vyhovie návrhu matky by samo o sebe viedlo k potrebnému uklidneniu situácie a zlepšeniu prežívania maloletého. Ani z pohovoru s maloletým nemal súd za osvedčené, že by vyhovie návrhu matky a radikálne zúženie styku s otcom navrhované matkou, situáciu maloletého vyriešilo. Nemožno zároveň nevnímať, že matkou uvádzané problémy pri striedavej starostlivosti korešpondujú s obdobím, kedy sa medzi rodičmi začalo na návrh otca konať ohľadom zmeny výživného sp.zn. 9P/118/2025, ktoré otec žiada znížiť z dôvodu nehradenia nákladov na maloletého zo strany matky v dostatočnom rozsahu. Teda medzi rodičmi doposiaľ pretrvávajú a vyostrejujú sa konflikty ohľadom financovania potrieb maloletého, pričom otázka financií značne rezonovala aj v konaní o rozvod manželstva sp.zn. 9P/39/2022.

28. Súd opäť poukazuje na odôvodnenie rozsudku sp.zn. 9P/39/2022, kde v bode 106. odôv. konštatoval, že „akokoľvek je snahou súdu pri úprave starostlivosti či riešení iných podstatných vecí maloletého dieťaťa dosiahnuť vždy riešenie korešpondujúce s najlepším záujmom dieťaťa, to či dieťa vyrastá v harmonickom výchovnom prostredí sa odvíja primárne od vzťahov medzi rodičmi. Bez správneho a spolupracujúceho nastavenia rodičov ani to „najlepšie“ rozhodnutie súdu nezabezpečí maloletému pokojné a šťastné detstvo; to môžu len jeho rodičia. Tejto svojej zodpovednosti by si mali byť rodičia vedomí. Rodičia musia myslieť na to, že dieťa nemôže byť rukojemníkom ich sporov a žiaden z rodičov nemôže presadzovať svoje želania bez ohľadu na záujem maloletého. Prvoradou povinnosťou rodičov je konať v najlepšom záujme ich maloletého dieťaťa a tento uprednostniť pred svojimi osobnými záujmami. Obaja rodičia sú povinní zabezpečiť, aby ich maloleté dieťa vyrastalo v pokojnom, láskyplnom a bezpečnom prostredí a obaja nesú po každej stránke plnú zodpovednosť za jeho zdravý psychický a fyzický vývin.“

29. Výsledkom informatívneho stretnutia rodičov bolo, že rodičia podstúpia odborné psychologické poradenstvo, pričom ak sa situácia v rodine neupokojí a ktorýkoľvek z rodičov bude vnímať pretrvávajúce problémy v psychickom prežívaní maloletého, súd považuje za potrebné, aby tento poradenského procesu bol účastný aj maloletý. Ak sa na tom rodičia nedohodnú a súd bude vidieť potrebu účasti maloletého na odbornom poradenstve, súd pristúpi k začatiu konania o uloženie výchovného opatrenia maloletému a jeho rodičom z úradnej moci. Súd vníma pozitívne (ako vyplýva zo zápisnice z informatívneho stretnutia), vyjadrenie matky, že maloletého podporí k realizovaniu striedavej starostlivosti a zároveň vyjadrenie otca, že bude rešpektovať emocionálne prežívanie maloletého. Súd je toho názoru, že je potrebné v prvom rade zapracovať na náprave vzniknutej situácie správnym prístupom rodičov, k čomu má viesť práve aj odborné poradenstvo, s ktorého absolvovaním rodičia súhlasili. Až následne bude možné aj podľa výsledkov odborného poradenstva a ďalšieho súdom vykonaného dokazovania prijať záver či je dôvod na zmenu aktuálne platnej formy starostlivosti s ohľadom na najlepší záujem maloletého.

30. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže podľa názoru súdu nie je nevyhnutná predbežná urýchlená zmena aktuálnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a pre rozhodnutie súdu o zmene aktuálnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností je potrebné vykonať riadne dokazovanie v konaní vo veci samej, na čo nie je dostatočný priestor v rámci rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení, súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. Súd posudzoval len či je dôvodné nariadiť neodkladné opatrenie, na čo nevzhladol dostatok dôvodov.

31. Súd záverom apeluje na rodičov, aby zlepšili vzájomnú komunikáciu, aby odborné psychologické poradenstvo riadne absolvovali, boli spolupracujúci, empatickí a rešpektujúci k prežívaniu maloletého (neriešili veci „nasilu“), no zároveň aj motivujúci a podporní, tak aby mal maloletý široký kontakt s oboma rodičmi (ubezpečením, že obaja rodičia si to tak želajú, aby si ich syn nemusel vyberať, komu vyhovie; ako aj kvalitne tráveným časom) a pokúsili sa každú situáciu riešiť racionálne a rodičovskou dohodou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, trojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.